

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

първа сцена

/Привечеръ, градината на Царевецъ, царицата се разхожда/

Велика

Царицата

Отново сама. Пакъ сама...
Винаги сама...
Напраздно сърдцето ми
се бѣ надѣвало, че следъ
голѣмата победа, царъ и войски
ще се прибератъ въ Търново, ще
прекараме поне една есенъ въ
миръ и тиха радостъ...
Отново Калоянъ готви тежка бранъ...
день и нощъ пжтува, обикаля
царството, укрепява границитѣ,
строи катапулти и балисти...
Безъ радостъ се живѣе тукъ...
Безъ радостъ... Не! Все пакъ...
Едничка радостъ... вечеръ
Но защо той се бави тази Да не е
вечеръ? Да не е боленъ? ~~Дашнннннннннн~~
нѣщо огорченъ? ~~нннннн~~
/трепва/
Ето. Иде нѣкой.

/Явява се деспотъ Борилъ /

~~БОРИЛЪ~~

Пристигнахъ преди малко.
Нося поздравъ отъ царя.
Заръча да не се безпокоишъ
за него. Следъ нѣколко дни
цѣлъ да си дойде.

304

Дойдохъ да ти обадя, че
деспотъ Борилъ е пристигналъ
тази вечеръ и може би ще донесе
вестъ кога ще се върне царя.
Никой ли нѣма тукъ? Къде е
нашиятъ пленникъ?

Царицата

Тази вечеръ го нѣма.
Закъснѣва. Какво ли
прави цѣлъ день самъ
горе въ своята кула?
/посочва къмъ кулата/
Единствената му утеха е

Уединеността.